

overbevist om, at vi Alle ere enige i det Maal, vi eftertragte, nemlig Landets og Folkets Vel, og at vi kun ere uenige om Midlerne, der føre dertil, hvorfor jeg aldeles ikke skal indlade mig paa at udslynge nogenformhelt Bestyldning imod noget Medlem i denne Sal; men paa den anden Side kan jeg dog heller ikke vise det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) den Villighed at indrømme, at de ærede 53 Medlemmer ere traadte frem paa en moderat Maade. Det forekommer mig, at de Herrer allerede i forrige Samling ikke vare synderlig moderate, og at de i indværende Samling ere fremtraadte paa en Maade, der er alt Andet end moderat. Det ærede Medlem, jeg nys omtalte, sagde, hvis jeg har forstaaet hans Ord rigtig, thi jeg har ikke havt Leilighed til at efterlæse det Nummer af Tidenden, som i dette Dieblit er bleven fremlagt, at efter Grundloven kunde Kongen kun indtage en neutral Stilling. Heri kan jeg ikke i mindste Maade være enig; men jeg skal ikke gaa nærmere ind herpaa, da det forekommer mig, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Fenger) tilstrækkelig har gjendrevet det ærede Medlem i saa Henseende. Vor Konge har sagt, at han vil være en fri Konge i et frit Land, og det forekommer mig, at hans Frihed kun vilde være meget ringe, hvis han kun skulde indtage en saadan Stilling, som man har tiltenkt ham; men det forekommer mig tillige, at det ærede Medlem ogsaa kunde ønske, at Landstinget i det Væsentlige kun indtog en neutral Stilling, og det vilde jo ogsaa ganske vist være meget bekvemt for det ærede Flertal. For at bevise, at Landstinget ikke har nogen væsentlig Ret med Hensyn til de finantsielle Spørgsmaal, have flere ærede Talere paaberaabt sig den Bestemmelse, der findes i Grundloven, at Finantsloven først skal forelægges i Folkethinget. Jeg skal i den Afledning tillade mig fat erindre om, at denne Bestemmelse allerede fandtes i det Udskift til en Forsatning, som Martsministeriet fremlagde for den grundlovgivende Rigsforsamling. Martsministeriet har ikke ledsaget sit Forslag med Motiver, og vi kende altsaa ikke de Grunde, der have bevæget Ministeriet til at foreslaa denne Bestemmelse; det er derfor kun ad Slutningernes Veie, man kan komme til et nogenlunde rigtigt Resultat i saa Henseende. Ser man nu efter i det nævnte Grundlovsudkastis øvrige Bestemmelser, saa vil det vise sig, at det var foreslaaet, at Landstinget kun skulde bestaa af omtrent $\frac{1}{3}$ af det Antal Medlemmer, som Folkethinget skulde have, men under saadanne Omstændigheder vilde det ganske vist have været meget uhensigtsmæssigt først at lade Finantsloven med alle dens mange Enkeltheder behandle i den lille Forsamling og derefter i den større. Jeg antager saaledes, at det alene har været Hensigtsmæssighedsgrunde, der have bestemt hertil, thi Forsatningsudkastet viste tydeligt, at Landstinget skulde have i saa Henseende i Øvrigt den samme

Retting som Folkethinget. Under Forhandlingerne om Forsatningsrevisionen fremkom der fra nogle ærede Herrer et Forslag, som gik ud paa at give Folkethinget en større Ret i finantsielle Sager, end Landstinget havde; der fremkom et Endringsforslag, som løb paa, at i Landstinget skulde Afstemningen kun foretages over de enkelte Paragrafer, over Forslagene i deres Helhed. Hvis dette Forslag dengang var blevet vedtaget af Folkethinget og senere var kommen ind i Forsatningen, saa vilde ganske vist Folkethinget have havt en væsentlig Forrettighed, men Forslaget saldt hver Gang det kom frem her i Folkethinget. Det ærede Medlem fra Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. N. Hansen) udtalte dengang, idet han understøttede dette Forslag, at selv om det skulde blive vedtaget, vilde dog Landstinget vedblive at have en meget betydelig Indflydelse ogsaa paa de finantsielle Sagers Afgjørelse, blandt Andet derved, at Landstinget da ligesom nu kan nægte selve Finantsloven. Han indrømmede, at selv naar dette Forslag var vedtaget, vilde Landstingets Indflydelse blive overordentlig stor, men Forslaget vedtoges ikke, det forkastedes første Gang her i Folkethinget med 54 Stemmer mod 45 Stemmer og senere med 60 Stemmer mod 27 Stemmer. Landstinget har altsaa den selsomme Myndighed i finantsielle Sager efter den reviderede Grundlov, som det havde efter Grundloven af 5te Juni 1849. Der er blevet talt Udforsigt om det parlamentariske System. Jeg mener, at Paastanden om dette Systems Gjennemførelse ingensomhelst Hjemmel har i vor Grundlov. Man har sagt, at det parlamentariske System ligesaa vel burde gennemføres her som i England. Jeg skal aldeles ikke her indlade mig paa at omtale de overordentlig mange forskellige Forhold i England og i Danmark, men dog et enkelt Punkt skal jeg fremdrage, og det er, at i Overhuset i England har ikke et eneste folkevalgt Medlem Sæde, og Overhuset kan derfor for saa vidt aldeles ikke sammenlignes med vort Landsting, thi kun med Undtagelse af 12 Medlemmer, som vælges af Kongen, og som tidligere skulle have været folkevalgte, ere Medlemmerne af Landstinget folkevalgte. Altsaa ere Forholdene i England og her allerede af den Grund ganske forskellige. Et Par ærede Medlemmer have udtalt en Beflagelse over, at vi nu for nylig have faaet en særlig Marineminister, og at saaledes de tvende Krigsministerier ikke længere ere sammensmeltede, og udtalt, at det er imod et Ønske, som er udtalt her i Folkethinget. Det er fuldkommen rigtigt, at et Flertal har udtalt sig i den Retning; men jeg skal gjøre opmærksom paa, at ikke saa vare af modsat Mening, og at navnlig Folkethingets nuværende meget ærede Formand den Gang med Styrke udtalte sig mod Sammensmeltningen af de tvende Ministerier, og jeg var den Gang ligesom nu af samme Mening som han, at det er i høi Grad ønskeligt, at vi netop have en sær-